

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2826/2025
23.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ... и ИИ из ..., чији је заједнички пуномоћник Дејан Антељ, адвокат из ..., против туженог АД „Електропривреда Србије“ Београд, чији је пуномоћник Сабахудин Тахировић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 676/25 од 16.04.2025. године, у седници одржаној 23.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 676/25 од 16.04.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 676/25 од 16.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 206/21 од 21.10.2024. године, одбијени су као неосновани тужбени захтеви којима су тужиоци тражили да се утврди ништавост члана Анекса уговора о раду из 2015. године (које су тужиоци закључили са туженим), у делу којим је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла за сваког од тужиоца и обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка од 1.008.562,50 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 676/25 од 16.04.2025. године, преиначена је првостепена пресуда тако што су одбијени као неосновани тужбени захтеви којима су тужиоци тражили да се утврди ништавост члана Анекса уговора о раду из 2015. године (које су тужиоци закључили са туженим), у делу којим је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла за сваког од тужиоца, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка од 1.008.562,50 динара и захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтевима тужилаца за утврђење ништавости дела Анекса уговора о раду, којима су утврђени коефицијенти за обрачун зарада тужиоцима, тако што су захтеви одбијени. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, за разматрање правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавање судске праксе или ново тумачење права, јер је побијана одлука донета на основу утврђеног чињеничног стања да су тужиоцима, у конкретном случају, оспореним анексима утврђени коефицијенти за обрачун основне зараде због измена у систематизацији радних места. Како су одлуке нижестепених судова о основаности тужбених захтева засноване на примени одговарајућих одредаба материјалног права, то нису испуњени услови за одлучивање о посебој ревизији, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбе ради утврђења ништавости одредбе анекса уговора о раду тужиоци су поднели 2021. године, а означене вредности предмета спора су 7.000,00 динара.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим о допуштености овог правног лека, а према вредности спора.

Наиме, иако тужиоци траже заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа. Имајући у виду наведено, Врховни суд је нашао да је ревизија тужилаца недозвољена, применом члана 441. ЗПП.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић